

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/16/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8311010501
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2012:8311010501.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Jaroslava Bugeľa a JUDr. Petra Reváka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. júna 2012, v trestnej veci obžalovaného U. X. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T 117/2011 zo dňa 20.2.2012 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e v napadnutom rozsudku výrok podľa § 50 ods. 2 Tr. zák., § 51 ods. 4 písm. c/ Tr. zák., ktorým bola uložená povinnosť obžalovanému U. X., aby v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia nahradil škodu poškodenej Mgr. U. U..

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/117/2011 zo dňa 20.2.2012 bol obžalovaný U. X. uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., ktorý spáchal tak, že

- v období od septembra 2008 do marca 2009 v Londýne, Veľká Británia a inde vylákal sumu 16.753,- L (19.555,27 €) od Mgr. U. U., rod. T., pod zámienkou, že peniaze budú použité na zakúpenie a prevádzkovanie autodiely a poplatky za platby nájomného za spoločne prenajatý byt na adrese XX Z. R. v časti T. T., G., NW XX XPB, pričom k prevádzke autodiely a ani vráteniu peňazí nedošlo, okrem sumy 2.600,- L (3.034,9 €), čím svojím konaním spôsobil Mgr. U. U. škodu vo výške najmenej 16.520,37 €.

Za to mu súd uložil podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. zohľadňujúc poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j/ Tr. zák. oproti neprítomnosti priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd podmienene odložil výkon trestu odňatia slobody a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu na 2 roky.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák., § 51 ods. 4 písm. c/ Tr. zák. súd v rámci povolenia podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenej Mgr. U. U. najneskôr v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody škodu.

Dňa 6.3.2012 obžalovaný U. X. prostredníctvom svojej obhajkyne podal odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že súd prvého stupňa sa pri svojom rozhodovaní uspokojil iba s tvrdeniami poškodenej a ňou predloženými listinnými dôkazmi. Poškodená uviedla, že išlo o pôžičku, a nie o vklad do spoločného podnikania, na druhej strane pri konfrontácii sa vyjadřila, že išlo o ich dielňu. Rovnako pred svedkyňou

T. X. sa poškodená mala vyjadriť, že sa má jednať o spoločné podnikanie. Pri spoločnom podnikaní musí znášať mieru rizika, teda peniaze, ktoré vložila poškodená do spoločného podnikania, nemožno považovať za pôžičku obžalovanému. Obžalovaný skonštatoval, že on v tomto konaní mal dôkaznú núdzu, keďže vzhľadom na časový rozmer nemohol zabezpečiť listinné dôkazy z banky z Anglicka. Okrem toho dal do pozornosti súdu, že poškodená poukazovala dobrovoľne peniaze na spoločné podnikanie, on v tom čase bol zamestnaný a tiež vložil tieto peniaze do spoločného podnikania. No pre neúspech v podnikaní aj on o ne prišiel. Nie je teda dôvodný záver prvostupňového súdu, že peniaze lákal od poškodenej s úmyslom, aby jej ich nevrátil. Okrem týchto skutočností skonštatoval, že čestné prehlásenie podpisoval pod nátlakom. Zdôraznil, že nie je pravdou, žeby poškodenej zaplatil sumu 2.600,- L ako splátku pôžičky. Táto suma bola jej zaplatená, aby neobťažovala rodičov obžalovaného nepríjemnými telefonátmi. Okrem toho poukázal na tú skutočnosť, že poškodená si neuplatnila riadne a včas v trestnom konaní nárok na náhradu spôsobenej škody, teda do skončenia prípravného konania a napriek tomu súd nárok jej priznal. Poukázal okrem toho, že o tomto nároku bolo rozhodnuté už v občianskoprávnom konaní, a to rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 15C 29/2011 zo dňa 10.1.2012. Okrem toho v prípravnom konaní namietal aj miestnu a vecnú príslušnosť vyšetrovacích orgánov, ako aj na pojednávaní pred súdom namietal miestnu a vecnú nepríslušnosť súdu, pretože skutok sa stal podľa obžaloby v Anglicku a inde, teda trvá na podanej námietke o vecnej nepríslušnosti súdu a vyšetrovacích orgánov SR. Na základe toho navrhol, aby krajský súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu pojednal a rozhodol.

Na základe riadne a včas podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného U. X. je sčasti dôvodné, a to vo vzťahu k výroku, ktorým mu bolo uložené obmedzenie spočívajúce v povinnosti nahradiť poškodenej Mgr. U. U. škodu počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia.

Súd prvého stupňa svojím postupom na hlavných pojednávaniach zistil skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, čím plne rešpektoval zásadu vyjadrenú v § 2 ods. 10 Tr. por.

Dôkazy, ktoré boli získané zákonným spôsobom, hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd alebo orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Takýmto postupom plne aplikoval zásadu vyjadrenú v § 2 ods. 12 Tr. por.

Súd na hlavných pojednávaniach vykonal rozsiahle dokazovanie výsluchom obžalovaného U. X., výsluchom poškodenej Mgr. U. U., svedkov L. F., T. B., Ing. Mgr. T. T., svedkyne R. T., oboznámením listinných dôkazov, a to trestným oznámením, čestnými vyhláseniami, výpismi z účtu, rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 15C 29/2011, správami o povesti.

Obžalovaný U. X. tak to konštatuje už súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí, poprel spáchanie skutku. Urobil vyhlásenie, že necíti sa byť vinným a na svoju obranu uviedol tú skutočnosť, že s poškodenou žili ako druh a družka. Dohodli sa, že budú spoločne prevádzkovať autoservis. Poškodená chcela mať výnosy z tohto autoservisu. Peniaze, ktoré mu poukázala poškodená, boli určené na investovanie do tohto autoservisu. Celkovo išlo o 11.000,- L. Skonštatoval, že k otvoreniu prevádzky autoservisu nedošlo. Poukázal na tú skutočnosť, že časť peňazí vrátil poškodenej. Na svoju obranu uviedol, tak ako to uvádzal vo svojom odvolaní, že v danom prípade nešlo o pôžičku, ale vklad do spoločného podnikania.

Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí podrobne rozobral výpoveď poškodenej Mgr. U. U., ktorá v celom rozsahu vyvracia tvrdenia obžalovaného U. X.. Potvrdila jedine tú skutočnosť, že s obžalovaným žili ako druh a družka. Obžalovaný si chcel otvoriť autodieliňu v Londýne, ona mu navrhla, že mu bude viesť účtovníctvo a pomôže mu aj s vybavovaním formalít. V tom čase mala našetrené peniaze, pretože

už bola ôsmy rok v Anglicku. Požičala mu zhruba 10.000 - 11.000,- L. Účel tejto pôžičky bol ten, že mali byť použité na otvorenie autoservisu. Ústne sa dohodli, že peniaze jej vráti najneskôr v septembri 2009, pretože chcela nastúpiť na vysokú školu. Došlo medzi nimi k vzájomným nezhodám, preto spísali všetky peniaze, ktoré jej dlhoval, a to tak za svoju firmu a za nájom 2009 a dospeli ku konečnej sume 16.735,- L. Určili aj presný dátum vrátenia dlhu. Obžalovaný jej vrátil 2.600,- L, a to až 8.6.2010. Obžalovaný sa následne vyhýbal kontaktu s ňou.

Zo svedeckej výpovede svedka L. F., švagra poškodenej, vyplynulo, že od poškodenej sa dozvedel, že obžalovanému požičala peniaze a ten jej ich nevrátil.

Tvrdenia poškodenej potvrdila aj svedkyňa T. X.. Tá rovnako ako poškodená skonštatovala, že nešlo o vklad do spoločného podnikania, ale o pôžičku.

Svedok Gabriel Hirjak potvrdil to, že obžalovaného poznal ako automechanika. Začiatkom leta 2009 obžalovaný uňho uskladnil rôzne stroje a vybavenia autoservisu. Iba od obžalovaného sa dozvedel, že s vtedajšou priateľkou chcel spoločne podnikáť.

Svedkyňa Ing. T. T., sestra obžalovaného, potvrdila, že žila v Londýne s obžalovaným a poškodenou v jednom byte. Obžalovaný jej mal povedať, že hľadá priestory na podnikanie a na vybavenie servisu náradím. Skonštatoval, že ona nemala vedomosť o tom, ako obžalovaný bol dohodnutý s poškodenou na platení nájomného.

Svedok U. X., otec obžalovaného, potvrdil, že jeho syn mal vzťah s poškodenou. Rovnako mal vedomosť o tom, že má zámer otvoriť si autoservis. Po tom, čo sa obžalovaný rozišiel s poškodenou, tá začala k nim telefonovať s tým, že obžalovaný jej dlhuje peniaze. Otec obžalovaného poslal 2.600,- L, aby vyrovnal dlh vo vzťahu k poškodenej.

Svedkyňa R. T. potvrdila, že v danom prípade išlo o pôžičku.

Súd prvého stupňa vo svojom rozsudku podrobne rozobral listinné dôkazy, ktoré boli zabezpečené v prípravnom konaní, a to čestné prehlásenie zo dňa 26.4.2010, výpisy z účtov v období od 8.9.2008 do 19.3.2009, potvrdenie zo dňa 25.6.2009 a správne poukázal, že z týchto listinných dôkazov nevyplýva ani náznak, žeby bol vyvíjaný nátlak na obžalovaného.

Z rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 15C 29/2011 zo dňa 10.1.2012 vyplýva, že obžalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť poškodenej sumu 16.378,53 Eur s 9 %-ným úrokom z omeškania ročne od 9.6.2010 do zaplatenia a zo sumy 19.335,76 Eur 9 %-ný úrok ročne od 11.5.2010 do 8.6.2010.

Na základe takto vykonaného dokazovania správne súd prvého stupňa ustálil skutkový stav. Vo svojom rozhodnutí rozobral úvahy, ktorými sa riadil a dospel k záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., a to po stránke objektívnej, ako aj subjektívnej s úmyslom priamym podľa § 15 písm. a/ Tr. zák.

Prvostupňový súd zhodnotil osobu obžalovaného, poukázal na jeho doterajšiu bezúhonnosť a pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu plne rešpektoval zásady vyjadrené v § 34 Tr. zák. Ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a správne poukázal na tú skutočnosť, že u obžalovaného existuje iba poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. spočívajúca v tom, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Na druhej strane priťažujúce okolnosti nezistil. Aj podľa názoru krajského súdu uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov je trestom primeraným a postačujúcim, ktorým sa dosiahne účel trestu vyjadrený v ust. § 34 ods. 1 Tr. zák.

Vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší život súd prvého stupňa správne postupoval, keď výkon uloženého trestu podmiennečne odložil a krajský súd sa stotožňuje i so záverom, že skúšobná doba v trvaní 2 rokov je dobou primeranou a postačujúcou.

Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí konštatoval, že o nárokoch poškodenej bolo rozhodnuté v občianskoprávnom konaní, a to rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 15C 29/2011 zo dňa 10.1.2012, kde súd rozhodol nielen o istine, ale aj o úrokoch z omeškania, rovnako bola určená doba splatnosti tejto istiny. Vzhľadom na rozhodnutie súdu v občianskoprávnom konaní krajský súd považuje obmedzenie, ktoré bolo uložené obžalovanému spočívajúce v povinnosti nahradiť spôsobenú škodu v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, za nadbytočné, preto v tejto časti zrušil rozsudok súdu prvého stupňa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.